

Podstawy Teleinformatyki
Dokumentacja

 EvilPostman

Graficzny modyfikator pakietów On-The-Fly

prowadzący:
mgr. inż. Przemysław Walkowiak

1. Cel projektu:

Celem projektu jest implementacja narzędzia/aplikacji mającej za zadanie umożliwić użytkownikowi przechwytywanie przesyłanych pakietów w sieci, a następnie przy pomocy graficznego interfejsu wykonanie modyfikacji ich parametrów i ponowną transmisję.

2. Charakterystyka ogólna projektu:

Zadanie to powinno być zrealizowane przy użyciu dostępnej w komputerze karty sieciowej, a wykonywanie wyżej wymienionego celu powinno przebiegać przy jak najmniejszym możliwym opóźnieniu. Wspomniane opóźnienie wynikać będzie z potrzeby zatrzymywania pakietów na czas ich przetworzenia, a także ponownej transmisji w sieci. Ponadto proces przechwytywania, parsowania i modyfikowania pakietów powinien przebiegać w sposób zautomatyzowany bez potrzeby nieustannej ingerencji użytkownika w "locie" (ang. *on-the-fly*).

Do tego celu należy prawidłowo skonfigurować reguły programu iptables w systemie Linux, przy jednoczesnym umiejętności wykorzystaniu mechanizmu kolejkowania pakietów w karcie sieciowej (np. *NFQUEUE*). W celu ułatwienia edycji i przekształcania przechwytywanych danych, zaleca się skorzystanie z biblioteki *Scapy*. Ze względu na wykorzystanie reguł programu iptables i funkcji *NFQUEUE* projekt ten wymaga użycia dowolnego systemu z rodziny Linux, gdyż oprogramowanie to jest ściśle złączone z linuxowym kernelem.

Polecane dystrybucje Linux'owe dla aplikacji Evilpostman:

- a. Arch - <https://www.archlinux.org/>
- b. Ubuntu - <https://www.ubuntu.com/>
- c. Debian - <https://www.debian.org/>
- d. Gentoo - <https://www.gentoo.org/>
- e. DSL - <http://www.damnsmalllinux.org/>
- f. Knoppix - <http://www.knopper.net/knoppix/>
- g. Mint - <https://linuxmint.com/>
- h. KaliLinux - <https://www.kali.org/>

3. Wymagania funkcjonalne

- a. Możliwość przechwytywania pakietów.
- b. Możliwość modyfikacji pakietów.
- c. Możliwość odfiltrowania pakietów wybranych do modyfikacji.
- d. Retransmisja zmodyfikowanych pakietów.
- e. Wykonania czynności „on-the-fly”.

4. Wymagania niefunkcjonalne:

- a. interfejs powinien być przejrzysty i intuicyjny.
- b. możliwość wyświetlenie instrukcji dotyczącej użytkowania.
- c. implementacja aplikacji w języku python.
- d. skalowalny interfejs.
- e. wyświetlanie przechwyconych pakietów w kolejności ich nadejścia.

5. Funkcjonalność oferowana przez aplikacje:

- a. Przechwytywania wybranych rodzajów pakietów wraz ze specyfikacją konkretnych warstw i wartości pól.
- b. Możliwość tworzenia filtrów i ich zestawów połączonych za pomocą relacji *and* oraz *or*. Modyfikacja dokładnych wartości w konkretnych warstwach pakietów(protokołach).
- c. Możliwość tworzenia i łączenia modyfikatorów z filtrami na podstawie nazwy.
- d. Modyfikacja pola danych przy użyciu modyfikatora wpływającego na pola typu Raw.

6. Uzasadnienie wyboru projektu

Wybór modyfikatora pakietów “on-the-fly”, jako projektu podyktowany został chęcią zgłębienia trudnego jak i specyficznego zagadnienia dotyczącego przechwytywania, analizowania i parsowania danych komunikacji sieciowej. Na rynku istnieje wiele gotowych narzędzi umożliwiających sniffowanie sieci (np. *Wireshark*), ekstrakcję plików i danych (np. *Network Miner*) przekierowywanie ruchu (np. *Burp Suite*) czy manipulowanie zawartością pakietów (*Polymorph*). Dlatego też implementacja podobnej aplikacji może przynieść sporą wiedzę dotyczącą działa tego typu programów, a co za tym idzie zrozumienie funkcjonowania urządzeń internetowych jak np. karta sieciowa czy router, a także informacji na temat zabezpieczeń sieci i działania towarzyszącym im protokołów.

Poza wymienionymi już aspektami realizacja tego projektu jest również doskonałą okazją do pogłębienia doświadczenia na temat biblioteki *Scapy* i umiejętności jej wykorzystywania w programowaniu aplikacji internetowych. Również ważnym powodem wybrania powyższego tematu dla projektu jest wysokopoziomowy i dynamiczny język programowania Python 3. Kilkuletnie doświadczenie podczas studiów i pracy w tworzeniu skryptów za pomocą języka Python zdecydowanie ułatwia wykonanie powyższych celów, a umiejętności z nim związane pozwalają ocenić jego wybór jako idealny do tego zadania. Za tym wyborem stoją nie tylko wspomniane cechy czy doświadczenie, ale także wsparcie społeczności i tysiące aktualnie rozwijanych bibliotek takich jak np. biblioteka *Scapy* - pozwalająca na analizę i modyfikację pakietów sieciowych (wymieniona wcześniej), *PyQt5* - pythonowe bindingi (zaimplementowane w Pythonie/C++) do złożonego zestawu cross-platformowych bibliotek i narzędzi *Qt5* - służących do szybkiego i efektywnego budowania graficznych interfejsów, czy też związane z linuxowym *kernelem* bindingi *python-nfqueue* dla programu *iptables* umożliwiające dostęp i obsługę Nfqueue z poziomu skryptów.

Należy jednocześnie zwrócić uwagę, że osoby odpowiedzialne za bezpieczeństwo systemów informatycznych jak administratorzy, czy pentesterzy nierzadko wybierają ten język jako narzędzie do budowy skryptów. Przeważająca prostota i dynamiczne przydzielanie typów, upraszcza i przyspiesza budowę narzędzi pozwalających na zarządzanie czy testowanie odmiennych systemów informatycznych, a tym samym kontrolę ich bezpieczeństwa.

Podsumowując wybór modyfikatora pakietów jako projektu podyktowany był następującymi aspektami:

- Interesująca tematyka dotycząca podsłuchiwania i przetwarzania pakietów sieciowych.
- Dekodowanie pakietów sieciowych i manipulacja ich zawartością (DPI - Deep Packet Inspection).
- Zainteresowanie tematyką bezpieczeństwa systemów komputerowych i działania protokołów.
- Możliwość poszerzania umiejętności w programowaniu aplikacji sieciowych.
- Wieloletnie doświadczenie w programowania w języku Python 3.x.

- Biblioteki Scapy - chcę pogłębienia wiedzy na jej temat i możliwości jej wykorzystania.
- Zainteresowanie technologiami sieciowymi.
- Potrzeba stworzenia własnych narzędzi do testów penetracyjnych, z naciskiem na możliwość szybkiej rozbudowy i dostosowania do aktualnych potrzeb.

4. Podział prac:

Imię i nazwisko	Zadania
Jarosław Wieczorek	<ul style="list-style-type: none"> • Automatyzacja procesu projektowania interfejsów. • Utworzenie klas pośredniczących - dążenie do rozdzielenia funkcjonalności od interfejsu. • Obsługa pakietów pobieranych z NFQUEUE • Generowanie niezbędnych danych do tworzenia filtrów • Generowanie niezbędnych danych do tworzenia modyfikatorów • Budowanie dynamicznych interfejsów na podstawie obsługiwanych protokołów w Scapy
Krzysztof Orczyk	<ul style="list-style-type: none"> • Konfiguracja NFQUEUE. • Tworzenie reguł iptables. • Asynchronicznie przechwytywanie pakietów. • Obsługa pakietów dodawanych do NFQUEUE. • Generowanie filtrów na podstawie danych zwróconych z interfejsu. • Generowanie modyfikatorów na podstawie danych zwróconych z interfejsu.

	<ul style="list-style-type: none"> Przekazywanie pakietów z powrotem do systemu.
Dominika Pawlaczyk	<ul style="list-style-type: none">

5. Opis poszczególnych zadań:

Automatyzacja procesu projektowania interfejsów przed rozpoczęciem realizacji projektu:

Zadanie to polega na opracowaniu środowiska i skryptów usprawniających proces budowania interfejsów użytkownika. Dzięki takiemu rozwiązaniu czas poświęcony na projektowanie interfejsów graficznych i późniejszym ich odwzorowaniu za pomocą kodu (w wybranej bibliotece graficznej) będzie ograniczony do wymaganego minimum.

Wykonanie opisanej konfiguracji środowiska niesie za sobą dodatkową zaletę. W razie potrzeby modyfikacji któregokolwiek z gotowych widoków lub dołożenia nowego okienka, przycisku, bądź tabeli, powyższe zmiany będą wprowadzane do aplikacji za pomocą jednej komendy w terminalu.

Zaprojektowany interfejs zostanie transformowany w kod w języku Python 3 z wykorzystaniem wybranej biblioteki graficznej - PyQt5.

6. Tworzenie klas pośredniczących:

W celu zapewnienia możliwie jak najbardziej hermetycznego kodu i utrzymania podziału między logiką aplikacji Evilpostman, a jej interfejsem postanowiono zastosować dodatkowe klasy zarządzające.

Klasy zarządzające dziedziczą klasy wyprodukowane z projektu interfejsu użytkownika i stanowią warstwę komunikacyjną, pomiędzy logiką, a samym interfejsem. Do ich zadań należy przede wszystkim udostępnianie wysokopoziomowych metod takich jak np. **set_funct_on_button**.

Funkcja ta ułatwia “podpinanie” dowolnej metody z dowolnym wybranym przyciskiem w interfejsie. Dzięki takiemu rozwiązaniu połączenie funkcjonalności odbywa się poprzez wywoływanie metod **set_funct_on_button** z klas dziedziczących klasy interfejsów i podaniu jako argumentów nazw przycisków oraz nazw podpinanych funkcji (z ewentualnymi argumentami)

```
self.set_funct_on_button(self.button, partial(self.funct, arg1, arg2))
```

W przeciwnym przypadku, aby podłączyć metodę do wybranego buttona musielibyśmy skorzystać z poniższej instrukcji:

```
self.button.clicked.connect(partial(self.funct, arg1, arg2))
```

Choć wydawać, by się mogło, że różnica w kodzie jest niewielka, a nawet przybyło dodatkowych znaków, należy nadmienić że różne komponenty biblioteki PyQt5 mogą korzystać z całkiem odmiennych sposobów podlinkowywania funkcjonalności. Zastosowane podejście pozwala na eliminację tych różnic. Powstaje tu dodatkowy problem dotyczący zmieniających się nazw widgetów podczas projektowania czy modyfikowania interfejsów. Aby pozbyć się tego problemu po zakończeniu przyszłych zmian planowane jest rozbicie powyższej metody na wiele pomniejszych odpowiedzialnych za konkretne przyciski. Jeśli nazwa widgetu z jakiegoś powodu się zmieni np. z push_button_1 na push_button_2 dla programistów odpowiedzialnych za logikę nie będzie to miało znaczenia.

7. Użyte Technologie:

- a. Python w wersji 3.x
- b. NFQUEUE
- c. Iptables
- d. Sphinx

7. Opis użytych technologii:

Opis użytych technologii ma na celu przybliżyć szczegółowo wybrane technologie zapomocą, których realizowano zadania projektowe.
Zawiera informacje dotyczące każdej z wykorzystywanych technologii jak: co to jest? jak działa? do czego jest to wykorzystywane w projekcie?:

Opis Python w wersji 3.x:

Python – język programowania wysokiego poziomu ogólnego przeznaczenia, o rozbudowanym pakiecie bibliotek standardowych, którego ideą przewodnią jest czytelność i klarowność kodu źródłowego.

Jego składnia cechuje się prostotą, przejrzystością i zwięzłością. Python wspiera różne paradigmaty programowania: obiektowy, imperatywny czy funkcyjny. I podobnie jak w przypadku C++ pozwala na stosowanie mieszanych stylów - nie narzuca jednego stylu.

Posiada w pełni dynamiczny system typów i automatyczne zarządzanie pamięcią, będąc w tym podobnym do języków takich jak Perl czy Ruby. Podobnie jak inne języki dynamiczne jest często używany jako język skryptowy. Interpretery Pythona są dostępne na wiele systemów operacyjnych, w tym także na mikrokontrolery (np. micro-python).

NFQUEUE:

Co to jest:

NFQUEUE jest to część linuxowego programu iptables i ip6tables przekazująca decyzje na temat losu pakietów, do warstwy aplikacji w systemie. Jest to standardowa funkcja iptables dostępna w każdym kernel'u linux'owym.

Jak działa:

Aby przekazywać pakiety do NFQUEUE należy najpierw utworzyć odpowiednią regułę zgodnie z zasadami dotyczącymi iptables na podstawie, której będziemy przekazywali pakiety do odpowiedniego numeru NFQUEUE. Stamtąd programy działające w środowisku użytkownika mogą je pobrać. Należy oczywiście pamiętać, że wielkość NFQUEUE jest ograniczona, i jeżeli zostanie zapełniona, następne pakiety przychodzące będą ignorowane.

Do czego służy:

Dzięki NFQUEUE aplikacje mają dostęp do pakietów, które przechodzą przez system. Mogą dzięki temu podglądać je, modyfikować oraz decydować czy powinny być zaakceptowane czy też odrzucone zanim zostaną przekazane dalej.

Wykorzystanie w naszej aplikacji:

Dzięki wykorzystaniu reguł iptables możemy dodatkowo filtrować pakiety dodawane do NFQUEUE, pozwoliłyby to na przykład na rozdzielenie pakietów na podstawie różnych kryteriów na różne kolejki. Nasza aplikacja wykorzystuje iptables oraz NFQUEUE dodając ogólną zasadę, która przekazuje wszystkie pakiety przechodzące do NFQUEUE o numerze pierwszym. Następnie wykorzystujemy event, wykonywany za każdym razem gdy nowy pakiet zostanie dodany do kolejki i tworzymy na jego podstawie obiekt pakietu Scapy i przekazujemy go do reszty programu, która wykona jego analizę i ewentualną modyfikację. Po zakończeniu tego procesu pakiet jest zwracany przekształcany w postać binarną po czym zwracany do NFQUEUE i akceptowany.

6. Użyte Biblioteki:

a. biblioteki standardowe:

- i. sys
- ii. os
- iii. functools
- iv. thread
- v. setuptools

b. biblioteki dodatkowe:

- i. scapy
- ii. pyqt5

7. Wykorzystane narzędzia:

Qt Designer - jest to narzędzie przygotowane przez programistów Qt do szybkiego, prostego projektowania interfejsów. Przy pomocy tego programu zaprojektowano wszystkie elementy interfejsu użytkownika Evilpostman. Interfejsy zapisywane są w formacie .ui, a wewnętrzną budowę tworzy kod języka QML przypominający składnię XML.

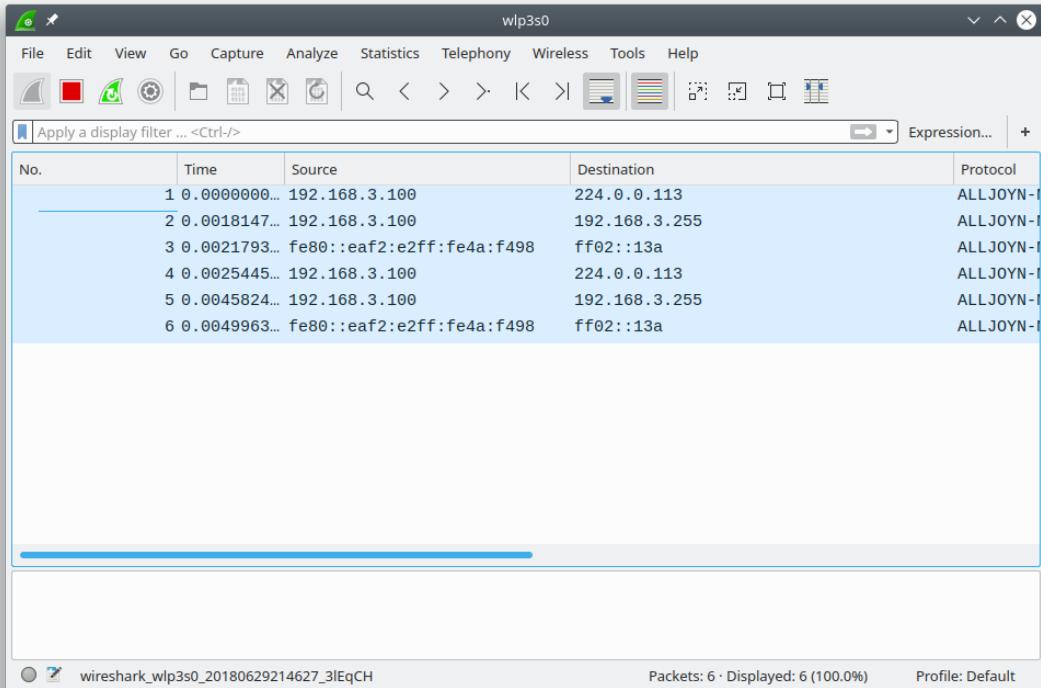
Spyder3 IDE - zintegrowane środowisko programistyczne (IDE) dla języka programowania Python 3. Istnieje również wersja Spyder IDE dla Pythona 2.7. Narzędzie wyposażone w wiele usprawnień jak podpowiadanie składni i zmiennych, interpreter IPython, wbudowaną powłokę terminala systemowego, wtyczkę do notebook'a jupytera i wiele innych dodatków.

PyCharm – zintegrowane środowisko programistyczne (IDE) dla języka programowania Python firmy JetBrains. Zapewnia m.in.: edycję i analizę kodu źródłowego, graficzny debugger, uruchamianie testów jednostkowych, integrację z systemem kontroli wersji. Wspiera także programowanie i tworzenie aplikacji internetowych w Django. Jest oprogramowaniem wieloplatformowym pracującym na platformach systemowych: Microsoft Windows, GNU/Linux oraz OS X. Wydawany jest w wersji Professional Edition, która jest oprogramowaniem własnościowym oraz w wersji wolnej Community Edition, która pozbawiona jest jednak niektórych zaawansowanych funkcjonalności.

PyCharm jest inteligentnym edytorem kodu z:

- Podświetlaniem składni dla języka Python oraz szablonów Django, formatowaniem kodu, autouzupełnianiem kodu źródłowego, tworzeniem snippetów.
- Edytor kodu wyposażony jest w funkcję sprawdzania i weryfikacji błędów składniowych na bieżąco w trakcie pisania kodu.
- Bogate narzędzia do refaktoryzacji.
- Zestaw narzędzi wspierających tworzenie aplikacji internetowych w Django.
- Edycja i wsparcie dla HTML, CSS oraz JavaScript.
- Wsparcie dla innych framework'ów Flask, Pyramid, web2py.
- Wsparcie dla bibliotek SQLAlchemy, wxPython, PyQt, PyGTK.
- Programowanie na platformie Google App Engine.
- Zintegrowane testy jednostkowe z testami pokrycia.
- Graficzny debugger dla Pythona i Django.
- Integracja z systemami kontroli wersji Mercurial, Subversion, Git, CVS, Perforce.
- Wbudowany terminal.
- Możliwość instalacji dodatkowych pluginów.

Wireshark

Wykorzystane systemy z rodziny Linux podczas testów Evilpostman:

- Debian
- Ubuntu
- Arch.

Krótki opis systemów linuxowych wykorzystanych do testów aplikacji Evilpostman:

Debian

Debian to wolny system operacyjny (OS). System operacyjny to zestaw podstawowych programów i narzędzi, które umożliwiają komputerowi działanie. Debian używa jądra (jest to rdzeń systemu operacyjnego) Linux, ale większość podstawowych narzędzi systemu pochodzi z projektu GNU. Dlatego system nazywa się GNU/Linux.

debian

Debian to coś więcej, niż sam system operacyjny: zawiera ponad 50000 pakietów, które są skompilowanymi programami spakowanymi w sposób, który umożliwia łatwą instalację. Ciekawostka dotycząca nazewnictwa kolejnych wersji tego systemu - Każda kolejna wersja Debiana nosi nazwę będącą imieniem bohatera z filmu Toy Story.

Dystrybucja ta cieszy się opinią najbardziej stabilnego systemu operacyjnego o bardzo wysokiej jakości. Posiada także wsparcie dla wielu języków. Obecnie jest tworzony przez bardzo dużą grupę ochotników komunikujących się ze sobą poprzez szereg list dyskusyjnych oraz system śledzenia błędów. Projekt posiada rozbudowaną strukturę wewnętrzną: z wyborami, konstytucją a także formalnymi dokumentami określającymi zasady postępowania.

Arch Linux

Arch Linux jest dystrybucją Linuksa stworzoną przez Judda Vineta, która podkreśla łatwość użytkowania. Łatwość ta nie jest jednak osiągana przez mnogość graficznych konfiguratorów, a poprzez rozsądnie rozmiędzzone i konstruowane pliki konfiguracyjne, skrypty i programy. Dlatego też Arch Linux, mimo swojej prostoty, może nie być odpowiednim systemem dla osób nie mających wcześniej styczności z Linuksem.

Judd został zainspirowany inną dystrybucją Linuksa – Crux Linux. Arch jest oparty na systemie pakietów binarnych komplikowanych dla architektury i686 zarządzanych przez program Pacman. Umożliwia on instalację, aktualizację oraz usuwanie pakietów. Pakiety mogą być także budowane ze źródeł przy pomocy ABS (Arch Linux Build System) – systemu podobnego do portów. Umożliwia on proste i szybkie budowanie pakietów i włączanie ich do systemu. Instalacja przebiega w trybie tekstowym a użytkownik może dokonać konfiguracji systemu edytując odpowiednie pliki. Arch nie ma również graficznych konfiguratorów i innych dodatków, lecz dzięki temu otrzymujemy szybką dystrybucję spełniającą narzucone przez nas wymagania.

Ubuntu

Ubuntu - dystrybucja systemu operacyjnego Linux oparta na Debianie. Popularność zdobył głównie przez swoją prostotę, możliwości i łatwość obsługi. Instalacja tego systemu jest bardzo prosta(wygląda jak instalacja programów w systemie Windows tzn. przechodzimy od kroku do kroku).

Pierwotna nazwa projektu Ubuntu to no-name-yet.com.

Pierwsze wydanie Ubuntu ukazało się 20 października 2004 roku jako tymczasowa odmiana dystrybucji Debian GNU/Linux. Jej początkowym celem było stworzenie własnego, 6-miesięcznego cyklu wydawniczego.

Projekt stopniowo ewoluował i uniezależniał się. W przeciwnieństwie do innych dystrybucji opartych na Debianie, Ubuntu pozostało jednak wierne jego filozofii, która zakłada wykorzystanie wyłącznie wolnego oprogramowania. Dwie kolejne wersje, 5.04 "Hoary Hedgehog" (7 kwietnia 2005) i 5.10 "Breezy Badger" (13 października 2005) przyniosły systemowi sukces jakiego nie spodziewali się sami jego autorzy, wyprzedzając popularnością m.in. Debiana, Fedorę i SuSE.

8. Filtrowanie Pakietów

Po tym jak pakiet dostanie się do NFQUEUE tworzymy na jego podstawie odpowiedni obiekt pakietu Scapy i przekazujemy go funkcji handle_my_packet(pkt) w klasie Packet_handler. W tej klasie schwytyany pakiet jest dodawany do listy złapanych pakietów w interfejsie. Następnie sprawdzamy czy dany pakiet jest obejmowany przez, któryś z filtrów. Dokonuje tego funkcja filter(self, packet). Przekazujemy do niej pakiet, który chcemy sprawdzić. Wewnątrz niej literujemy najpierw po wszystkich filtrach. Filtry są zapisywane w słowniku, gdzie klucz to nazwa filtru a wartość to lista wszystkich filtrowanych warstw w danym filtrze i poszczególne pola według których filtrujemy w formacie: nazwa pola, wartość pola. Pierwszym testem jest próba odwołania się do konkretnego protokołu w pakiecie, jeżeli to się powiedzie i znajdziemy odpowiedni protokół, wykorzystujemy funkcje getattr, która w pythonie pozwala na uzyskanie wartości danego pola na podstawie jego nazwy i porównujemy uzyskaną wartość z wartością oczekiwanaą z filtra. Jeżeli, na którymkolwiek z etapów uzyskaliśmy wartość inną niż oczekiwanaą, sprawdzanie jest przerwane aby zmniejszyć czas przetwarzania pakietów. Jeżeli jednak wszystkie testy się powiodły i pakiet pasuje do jednego z filtrów, jako wynik zwracamy dwie wartości, pierwszą boolowską oznaczającą czy udało się dopasować pakiet do filtra i drugą z nazwą filtra, który został dopasowany do tego pakietu. Dzięki temu wiemy jakie modyfikacje, chcemy wprowadzić dla jakiego filtru.

- wybrane technologie wraz z uzasadnieniem dlaczego,
- architektura rozwiązania (jak jest zbudowane),
- interesujące problemy i rozwiązania ich na jakie się natknęliśmy
- instrukcja użytkowania aplikacji,
- w przypadku umieszczania obrazków w dokumentacji należy do każdego z nich dodać co najmniej jeden akapit (4-5 zdań opisu),
- nie należy umieszczać kodu źródłowego w dokumentacji, co najwyżej krótkie, charakterystyczne fragmenty (powiedzmy do 30 linii kodu),

9. Modyfikowanie Pakietów

Jeżeli pakiet został przefiltrowany i został oznaczony jaki filtr go dotyczy, może on być zmodyfikowany. Dzieje się to dzięki funkcji `modify(self, packet, filter_name)`. Działa ona w podobny sposób do funkcji filtrującej. Słownik przechowujący modyfikacje, które należy wykonać na pakiecie, używa jako klucza nazwy filtru, do którego ma się odnosić. Tak więc pobierana jest ze słownika lista protokołów, które mają zostać zmodyfikowane i na ich podstawie modyfikowane są odpowiednie pola, wykorzystując `setattr` pozwalający na ustawienie wartości atrybutu tylko posiadając jego nazwę. W ten sposób możliwa jest zmiana wszystkich potrzebnych atrybutów bez znaczenia czy dany protokół został przewidziany podczas pisania programu.

10. Budowa interfejsu:

Proces budowy interfejsów bywa często żmudny i niedoceniany. Ze względu na wybór języka Python rozważano wybór jednej spośród trzech najpopularniejszych bibliotek graficznych dostępnych dla tego języka:

- PyQt5
- Tkinter
- Pyside

Wszystkie powyższe

Wykorzystane komponenty do budowy graficznego interfejsu

```
from PyQt5.QtWidgets import QApplication
from PyQt5.QtWidgets import QWidget
from PyQt5.QtWidgets import QLabel
from PyQt5.QtWidgets import QHBoxLayout
from PyQt5.QtWidgets import QVBoxLayout
from PyQt5.QtWidgets import QLineEdit
from PyQt5.QtWidgets import QCheckBox
from PyQt5.QtWidgets import QComboBox
from PyQt5.QtWidgets import QTextEdit
from PyQt5.QtWidgets import QPushButton
from PyQt5.QtWidgets import QDialog
from PyQt5.QtWidgets import QDialogButtonBox
```

```
from PyQt5.QtWidgets import QTabWidget
```

11. Użytkowanie aplikacji

Po uruchomieniu interfejsu użytkownika ma do dyspozycji wiele kart z różnymi funkcjonalnościami. Pierwsza z nich to krótki opis działania aplikacji z instrukcją obsługi. Użytkownik posiada możliwość przełączania się pomiędzy kartami za pomocą kliknięcia na daną kartę, bądź za pomocą przycisków *dalej* i *wstecz*. W celu uruchomienia

Po kliknięciu w przycisk i uruchomieniu przechwytywania pakietów, tworzona jest kopia zapasowa tabeli iptables użytkownika i zapisywana do pliku tak, aby w przypadku nieprzewidzianego zamknięcia aplikacji, bądź samego systemu można było przywrócić prawidłową konfigurację reguł iptables systemu. Następnie po utworzeniu backupu oryginalnych reguł dodawana jest nowa reguła iptables:

```
iptables -A INPUT -j NFQUEUE --queue-num 0
```

której zadaniem jest przekierowanie pakietów przychodzących z odpowiedniego NFQUEUE do aplikacji tak, by mogła z nich korzystać. Próba zamknięcia aplikacji powoduje wykonanie automatycznego przywrócenia oryginalnych reguł iptables systemu, gdy reguły zostaną przywrócone aplikacja zostaje zamknięta. Przywrócenie backupu wykonywane jest również, gdy aplikacja zostanie zamknięta nagle przy użyciu przerwania systemowego np. CTRL+C.

12. Wygląd Interfejsu użytkownika

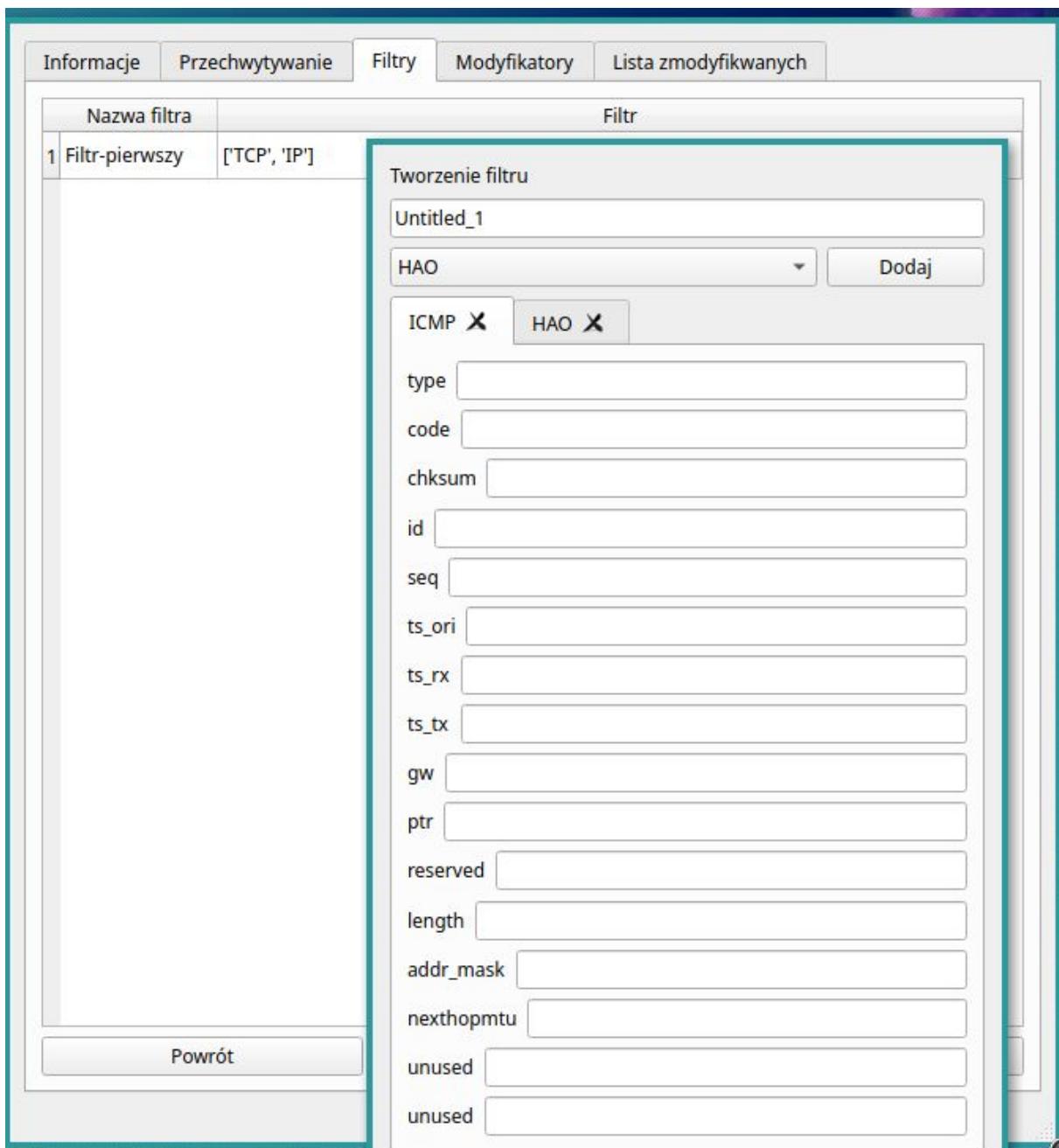
Informacje		Przechwytywanie	Filtr	Modyfikatory	Lista zmodyfikowanych
Pakiet					
1	IP / TCP 104.16.60.37:https > 192.168.1.14:58474 PA / Raw				
2	IP / TCP 104.16.60.37:https > 192.168.1.14:58474 PA / Raw				
3	IP / TCP 104.16.60.37:https > 192.168.1.14:58474 PA / Raw				
4	IP / TCP 104.16.60.37:https > 192.168.1.14:58474 PA / Raw				
5	IP / TCP 104.16.60.37:https > 192.168.1.14:58474 PA / Raw				
6	IP / TCP 104.16.60.37:https > 192.168.1.14:58474 PA / Raw				
7	IP / UDP 192.168.1.11:netbios_ns > 192.168.1.255:netbios_ns / NBNSQueryRequest				
8	IP / UDP / DNS Qry "b'BRWACD1B84F0D49.local.'"				
9	IP / UDP 192.168.1.11:netbios_ns > 192.168.1.255:netbios_ns / NBNSQueryRequest				
10	IP / UDP 192.168.1.11:netbios_ns > 192.168.1.255:netbios_ns / NBNSQueryRequest				
11	IP / UDP / DNS Qry "b'BRWACD1B84F0D49.local.'"				
12	IP / UDP 192.168.1.11:netbios_ns > 192.168.1.255:netbios_ns / NBNSQueryRequest				
13	IP / UDP 192.168.1.11:netbios_ns > 192.168.1.255:netbios_ns / NBNSQueryRequest				
14	IP / TCP 104.16.58.5:https > 192.168.1.14:45280 A				
15	IP / UDP 192.168.1.11:netbios_ns > 192.168.1.255:netbios_ns / NBNSQueryRequest				
16	IP / UDP / DNS Qry "b'BRWACD1B84F0D49.local.'"				
17	IP / UDP 192.168.1.11:netbios_ns > 192.168.1.255:netbios_ns / NBNSQueryRequest				
18	IP / UDP 192.168.1.11:netbios_ns > 192.168.1.255:netbios_ns / NBNSQueryRequest				
19	IP / TCP 104.16.60.37:https > 192.168.1.14:58474 PA / Raw				
Powrót		Utwórz filtr na podstawie pakietu	Włącz przechwytywanie pakietów	Dalej	

Rys.1 Widok karty przechwytywanie.

Interfejs użytkownika podzielony jest na pięć kart, które reprezentują typowy przebieg pracy użytkownika. Użytkownik może się pomiędzy nimi poruszać dzięki przyciskom “Dalej” oraz “Powrót” lub wskazywać bezpośrednio na wybrane karty aby przejść do nich poza ustaloną kolejnością. Pozwala to na bardzo intuicyjne poruszanie się po interfejsie. Pierwszą kartą, którą użytkownik widzi po uruchomieniu interfejsu programu jest karta “Informacje” zawiera ona dokładny opis działania i obsługi programu.

Kolejna karta to “Przechwytywanie”, tutaj znajduje się przycisk do zarządzania przechwytywaniem pakietów. Większa część interfejsu zajęta jest przez okno wyświetlające listę pakietów przechwytywanych, które pojawiają się po kliknięciu w

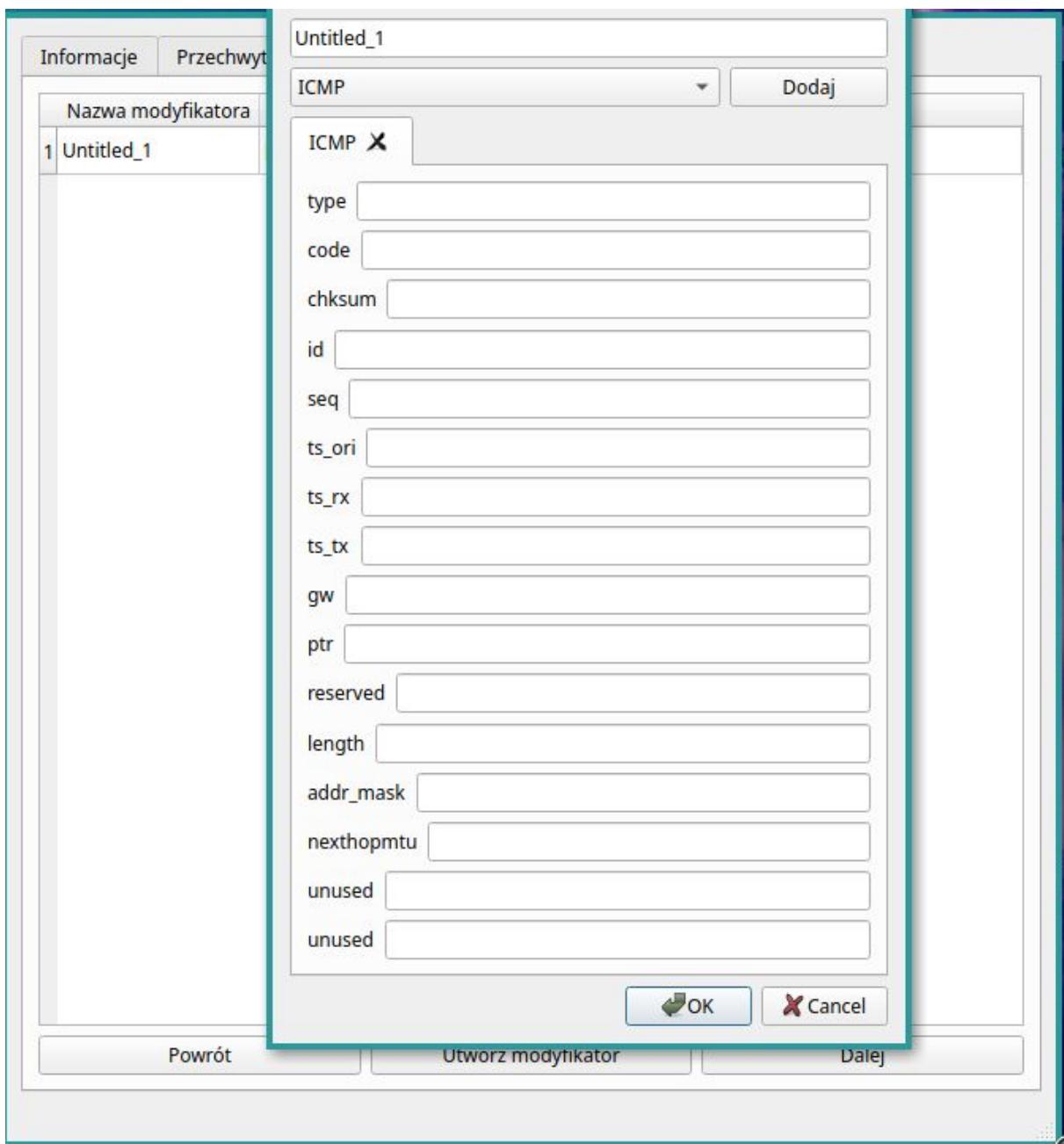
przycisk “Włącz przechwytywanie pakietów”. Pojedyncze pakiety pojawiają się w nowych liniach i posiadają skrót najważniejszych informacji na ich temat.

Rys.2 Widok karty Filtry.

W karcie numer trzy mamy dostęp do systemu zarządzania filtrami. W tej karcie użytkownik ma możliwość tworzenia i przeglądania utworzonych filtrów. Na środku podobnie tak jak w poprzedniej karcie znajduje się tabela z listą filtrów, wyświetlającą nazwę oraz skrót protokołów, których dotyczy dany filtr. Przyciski u dołu ekranu podobnie jak w poprzednich kartach pozwalają na przechodzenie pomiędzy kartami. Po kliknięciu w przycisk “Utwórz filtr” pokazuje się okno kreatora nowego filtru, gdzie możemy stworzyć nowy filtr. W tym oknie możemy wybrać

nazwę i dodać protokoły według, których chcemy filtrować. Dokonujemy tego wybierając je z listy proceduralnie generowanych na podstawie tych, które są aktualnie wspierane przez bibliotekę Scapy. Po wybraniu odpowiedniego protokołu tworzy się nowa karta z jego nazwą i dodają się wszystkie możliwe pola dla danego protokołu. Wpisując dane w pola możemy filtrować pakiety z wybranymi wartościami w konkretnych protokołach. Jeżeli pole pozostawimy puste, nie będzie ono miało wpływu na proces filtrowania. Do pojedynczego filtra możemy dodawać wiele protokołów. Wszystkie protokoły w pojedynczym filtrze mają między sobą związek logiczny and. Natomiast pomiędzy osobnymi filtrami istnieje związek or. Pozwala to na tworzenie relatywnie skomplikowanych filtrów. Po kliknięciu w przycisk potwierdzający, tworzony jest słownik, który jest później wykorzystywany w systemie filtrowania opisany w punkcie ósmym tego dokumentu. Po zakończeniu tworzeniu filtr dodawany jest on do listy filtrów w interfejsie i od tego momentu obowiązuje on przekazując pakiety do systemu modyfikacji.

Rys.3 Widok karty Modyfikatory.

Karta “Modyfikatory” umożliwia tworzenie modyfikatorów. Przypomina ona interfejs do tworzenia filtrów jednak, działa na trochę innej zasadzie. Tworząc nowy modyfikator wykorzystujemy okno identyczne jak przy tworzeniu filtrów, różnicą tutaj jest, że nazwa odnosi się do już istniejącego filtru, z którego pakiety będą poddawane modyfikacji. Wybieramy jakie pola w jakich warstwach będą modyfikowane i ich wartości. Po kliknięciu w przycisk potwierdzenia tworzony jest podobny słownik jak przy systemie filtrów, jednak pola są używane do zmiany pól w pakietach a nie filtrowania.

13. Możliwości rozwoju

Interfejs programu jest w pełni responsywny i funkcjonalny, choć wciąż jest niedokończony posiadając drobne niedociągnięcia.

W dalszych pracach począwszy od tych najpilniejszych jakie należy wykonać znajduje się: poprawa opisów tabel czy dodanie możliwości podglądu, usuwania oraz edycji istniejących filtrów, a także modyfikatorów. Brakuje również funkcji tworzenia filtrów i modyfikatorów na podstawie istniejącego przechwyconego pakietu, czy podglądu samego pakietu. Planuje się też zastąpienie w oknie kreatora modyfikatorów widżetu QLineEdit na QCombox tak, aby nazwę filtru wybierana była z dostępnej listy już istniejących filtrów. Rozbudowa programu Evilpostman w przyszłości ma umożliwić zapis przechwyconego ruchu do pliku w formacie pcap/pcapng. Rozważano również zapewnienie funkcjonalności zapisu i odczytu z/do pliku wybranych filtrów i modyfikatorów. Jedną z kolejnych planowanych funkcjonalności jest możliwość skonfigurowania aplikacji tak, aby działała w trybie Fuzzer'a. Ma to na celu dostarczenie użytkownikom (przede wszystkim pentesterom i osobom zajmującym się bezpieczeństwem technologii internetowych) narzędzia pozwalającego na testowanie zabezpieczeń poprzez przesyłanie losowych, niepoprawnych, nadmiarowych lub niekompletnych danych we wskazane miejsce (np. do routera, aplikacji, strony www itd.) na podstawie wybranego protokołu czy pakietu danych. Najtrudniejszą planowaną funkcjonalnością jest możliwość wyłuskiwania konkretnych danych przesyłanych przez sieć (pliki, dokumenty, grafiki, strony www itp.) podobnie jak w przypadku programów typu *Network Miner*.

14. Repozytorium

Repozytorium

https://github.com/jaroslaw-wieczorek/Modifing_Packets_On-The-Fly_In_SCAPY

15. Literatura